

صحيفة الحسين عليه السلام

[293] وای بر شما، شما را چه شده است که سکوت نمی کنید تا گفتارم را بشنوید، در حالیکه من شما را به راه هدایت می خواهم، هر که از من اطاعت کند از راه یافتگان بوده، و هر که با من به دشمنی ورزد هلاک می گردد، و تمامی شما با دستورم نافرمانی کردید و گفتارم را نمی شنوید، چرا که شکمهایتان از حرام پر شده و مهر ضلالت بر قلبهایتان خورده است، وای بر شما چرا سکوت نمی کنید، چرا توجه نمی نمائید. در اینجا اصحاب عمر بن سعد خود را سرزنش کردند و گفتند: به گفتارش گوش فرا دهید، امام برخاست و فرمود: بریده و کوتاه باد دستهای شما مردم، و تمامی غمهای عالم نثارتان، آیا آنگاه که سراسیمه و حیران از ما یاری خواستید، شتابان به دادخواهی تان آمدم، شمشیرها به رویمان کشیده و بر ما آتش برافروختید، آتشی که ما در شما شعله ور ساختیم، تا دشمن خود و شما را بدان بسوزانیم، پس دست به دست دشمنان بسوی دوستانتان یورش آوردید، و این يك رنگی با دشمنان و همیاری آنان نه از آن رو بوده که ایشان عدالتی در بین شما گسترند و نه آنکه چشم امیدی به دادگریشان داشتید، جز آنکه شما را از غذای حرام بهره دهند، و زندگی پستی که طمع در آن دارید را بهره مند شوید، بدون آنکه از طرف ما کاری انجام گرفته باشد، یا عقیده ای که موجب این امور گردد.
